

РЕШЕНИЕ

№ 6346

гр. София, 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 07.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4688** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр. с чл. 29, ал. 6 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /ЗДРОПБГДСРСБНА/.

Образувано е по жалба на Е. Н. Б. срещу решение № 2-1948/21.04.2021 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /КРДОПБГДСРСБНА/, в частта, с която е установена нейната принадлежност към органите по чл.1 от ЗДРОПБГДСРСБНА.

С жалбата си Е. Б. счита оспореното решение за необосновано, без да излага конкретни мотиви и възражения и моли за неговата отмяна. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С писмо № КИ-К-11-23559/01.12.2011 г. на Комисията на основание чл. 21, ал. 2 от ЗДРОПБГДСРСБНА е поискана информация от министъра на здравеопазването за лица, заемали публични длъжности за периода от 10.11.1989 г. до настоящия момент в

Министерството на здравеопазването.

В отговор с писмо изх. № 27-00-204/П/21.02.2012 г. от МЗ са изпратили списък с информация за служителите за посочения период, като сред посочените лица фигурира и жалбоподателката Е. Б..

С Решение № 2-1948/21.04.2021 г. КРДОПБГДСРСБНА на основание чл. 28 от Закона и след обсъждане на открити в архива документи е установила и обявила принадлежност към органите по чл. 1 от Закона на Е. Н. Б.. В решението е посочено, че е осъществявала сътрудничество като секретен сътрудник в ДС, П.-УНТР с псевдоним „М.“. Посочено е, че принадлежността ѝ е установена въз основа на рег. дневник, картони обр. 1-3 бр., предложение рег. № 1276/24.01.1990 г. за унищожаване на дело № 18095-СС“М.“. Посочено е, че жалбоподателката е заемала публична длъжност – началник на отдел от 19.07.2000 г. до 12.09.2005 г. и директор на дирекция от 03.01.2006 г. до 27.12.2007 г. Решението е взето единодушно и е подписано от всички присъствали членове на Комисията.

Решението е връчено лично на жалбоподателката на 26.04.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт. Решението е връчено на адресата на 26.04.2021 г., видно от известието за доставяне на л. 29 от делото, поради което жалбата се явява подадена в срок и като такава е допустима за разглеждане.

По същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 26, ал.1, т. 2 ЗДРДОПБГДСРСБНА проверката за установяване принадлежност към органите по чл. 1 е задължителна за лицата, заемали или заемащи публични длъжности, както и извършвали или извършващи публични дейности от 10 ноември 1989 г. до извършването на проверката. Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 14 публични дейности по смисъла на този закон са дейностите, извършвани от главните секретари, генералните директори, заместник генералните директори, главните директори, заместник главните директори, директорите, заместник-директорите, началниците на отдели и началниците на сектори в администрацията на изпълнителната власт. Видно от представените от МЗ материали /л. 31 и сл. от делото/ жалбоподателката Е. Б. е била началник на отдел „Лекарства от природен произход“ и директор на Дирекция „Х. – фармацевтични експертизи на лекарствата“, следователно същата попада сред лицата, за които проверката за установяване на принадлежност към органите по чл.1 от закона е задължителна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК съдът е длъжен да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, дали са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, дали е налице противоречие с материалния закон и дали не противоречи на целта на закона.

Оспореният акт е решение на КРДОПБГДСРСБНА, с което е установена и обявена принадлежност на жалбоподателката към органите на Държавна сигурност. Съгласно чл.9, т.2 от закона, разкриването и обявяването на имената на български граждани, заемали или заемащи публични длъжности или извършвали или извършващи публична дейност, за които е установена принадлежност към органите по чл. 1, се осъществява от КРДОПБГДСРСБНА. Комисията е компетентният орган, който може

да установява и обявява принадлежност на български граждани към органите по чл. 1. Следователно оспореният административен акт е издаден от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – оспореното решение е взето от колегиалния орган с единодушие, при наличие на изискуемия кворум, на заседание, за което е съставен протокол. Посочени са фактическите и правни основания за издаването му и съдържа задължителните реквизити по чл. 29, ал. 2, т. 2 ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Принадлежността на жалбоподателката към органите по чл. 1 от Закона е обявена в качеството ѝ на секретен сътрудник по смисъла на §1, т. 4 от ДР на Закона, в ДС, П.-УНТР с псевдоним „М.“ е установена въз основа на рег. дневник, картони обр. 1-3 бр., предложение рег. № 1276/24.01.1990 г. за унищожаване на дело № 18095-СС“М.“. Съгласно чл. 25, ал. 1 от същия закон, принадлежност към органите по чл. 1 се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове, като за секретен сътрудник това са: собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители. Граматическото тълкуване на цитираната разпоредба налага извода, че изброяването на тези документи е алтернативно, а не кумулативно, както единодушно се приема и в константната съдебна практика - Решение № 5566 от 11.05.2016 г. по адм. д. № 5343/2015 г., III отд. на ВАС; Решение № 56 от 05.01.2016 г. по адм. д. № 422/2015 г., III отд. на ВАС; Решение № 12970 от 30.11.2016 г. по адм. д. № 11600/2015 г., III ОТД. на ВАС; Решение № 13432 от 08.12.2008 г. по адм. д. № 9456/2008 г., VII отд. на ВАС и др. Наличието на който и да е от посочените документи е достатъчно основание за обявяване на принадлежност по смисъла на закона.

В случая, за да обяви принадлежност на жалбоподателката към структурите на ДС, административният орган се е позовал на посочените по-горе. Имената на жалбоподателката съвпадат с тези в картоната и рег. бланка. В този смисъл налице е еднопосочна и непротиворечива информация за принадлежността на жалбоподателката към органите по чл.1 от закона в качеството на секретен сътрудник. Законът не обвързва установяването на принадлежността на дадено лице към органите по чл. 1 с доказването на реално извършвана дейност, поради което наличието на посочената информация е достатъчна за установяване и обявяване на принадлежността ѝ.

Предвид изложеното, съдът намира, че Решение № 2-1498/13.11.2018 г. на КРДОПБГДСРСБНА в частта, с която е установена принадлежността на Е. Н. Б. към структурите на ДС е законосъобразно на всички основания по чл.146 от АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора и своевременното направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на Комисията сума в размер на 100 лв., определено на основание чл.78, ал.8, вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.144 от АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 51-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. Б. срещу решение № 2-1948/21.04.2021 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия КРДОПБГДСРСБНА, в частта, с която е установена нейната принадлежност към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА.

ОСЪЖДА Е. Н. Б. да заплати на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: